

Nº 15/1947.

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
Nº 15/1947 i anledning av landskapsnämndens fram-
ställning till Ålands landsting med förslag till
landskapslag angående ändring av landskapslagen
om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande
tjänster och befattningar i landskapet Åland, ut-
färdad den 17 juli 1943.

Till finans- och ekonomiutskottets beredning och utlåtande har lands-
tinget hänskjutit landskapsnämndens framställning med förslag om ändring
av 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10 och 18 paragraferna i landskapslagen av den 17 juli
1943 om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och be-
fattningar i landskapet Åland.

Med anledning härav får utskottet värdsamt framhålla, att utskottet
omfattar den av landskapsnämnden framhållna motiveringen; och finner även
utskottet en omreglering av innehavarnas av tjänst och befattningar inom
landskapsförvaltningen avlöningsförhållanden oundgänglig. Enligt vad ut-
skottet ur tillgängliga riksdagshandlingar erfarit, kan ifrågavarande reg-
lering av avlöningarna, till följd av statshushållningens nuvarande be-
trängda läge och rådande undantagsförhållanden, icke vara fullständig.
Men den måste likväl anses innebära en väsentlig förbättring av de rådande
avlöningsförhållandena för innehavarna av statens liksom även, om land-
skapsnämndens förslag blir av Landstinget godkänt, av landskapets tjänst
och befattning.

Den i riket fastställda planen för revision av avlöningarna innebär,
att grundlönerna från början av år 1947 nyregleras samt att även ålders-
och familjetilläggen höjas. Förhöjningen av grundlönerna åter förutsätter,
att dyrtidstilläggen, specialtilläggen och ingenjörstillägget bortfalla
och att även utbetalningen av övriga tillägg av specialtilläggsnatur i all-
mänhet upphör. Samma förhållande inträder även för innehavarna av land-
skapsförvaltningen underlydande tjänst och befattning. I förbigående må
här nämnas, att, utom dyrtidstillägg, bl.a. ingenjörstillägg i landskapet
utbetalats åt landskapets vägingenjör samt åt de bägge ingenjörerna - lä-
rarna vid maskintekniska avdelningen av Ålands sjöfartsläroverk. Likväl
kan enligt rikets nya lönelag och landskapsnämndens förslag i visst fall
erläggas dyrtids- och dyrtidstillägg.

För övrigt torde det vara av intresse för landstingsmännen och måhända
även verka å sak att erfara, hurusom riksdagen vid behandlingen av änd-
ringen av rikets lönelag i nedannämnt avseende fastställt högre avlöning
än regeringen. Vid granskningen av regeringens avlöningsskala konstaterade
nämligen statsutskottet, att de förhöjningar, som föreslagits med avseende

å de grundlöner, vilka skulle tillkomma innehavarna av tjänst och befattningar i de mellersta löneklasserna, förblivit proportionsvis lägre än förhöjningar, som föreslagits för övriga grupper av innehavare av tjänst och befattning. I syfte att underrödja denna disproportion föreslog utskottet, att sagda avlöningsskala skulle rättas så, att grundlönerna något skulle höjas i avlöningsskalerna 7-22. I 7 avlöningsskalen skulle förhöjningen av den årliga grundlönen utgöra 300 mark för att sedan gå jämt ända till 13 avlöningsskalen, i vilken den, liksom även i 14 avlöningsskalerna, skulle uppgå till 3.900 mark, varefter den åter skulle nedginge för att i 22 avlöningsskalen utgöra 300 mark. En motsvarande rättelse skulle jämväl äga rum i avlöningsskalans kolumn för ålderstillägg. Statsutskottets nämnda förslag blev även av riksdagen godkänt och ingick således i riksförordningen, varifrån landskapsnämndens förslag till avlöningsskala är i sin helhet recipierat.

Under alla de år Ålands självstyrelse fungerat har Landstinget vittnat om att tillförsäkra landskapsförvaltningen underlydande tjänstemän och befattningshavare samma avlöningsförmåner som dessa motsvarande funktionärer i riket, på det att landskapet måtte såvitt möjligt erhålla dugliga och sitt kall hängivna innehavare av de till förvaltningen erforderliga tjänster och befattningar. Vid sådant förhållande och då landskapsnämndens i föregående syfte utarbetade förslag enligt utskottets åsikt är sakenligt, har utskottet beslutat förorda antagandet av det landskapsnämndens framställning ingående lagförslaget.

Hänvisande till vad ovan framhållits får utskottet värdsamt föreslå

att Landstinget måtte antaga det i landskapsnämndens framställning ingående förslaget angående ändring av landskapslagen om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och befattningar i landskapet Åland, utfärdad den 17 juli 1947, i oförändrad form.

Enär landskapsnämndens förslag oförändrat förordats och av sparsamhetsskäl har landskapsnämndens lagförslag icke avskrivits i detta betänkande

Mariehamn den 5 juni 1947.

På finans- och ekonomiutskottets vägnar:

Carl G. Paulson

M. M. Jansson

I ärendets behandling hava deltagit ordföranden Paulson, viceordföranden Blomroos samt ledamöterna Manselin, Albert Jansson och Bertell.

№ 8/1947.

STORA UTSKOTTETS betänkande № 8/1947 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster och befattningar i landskapet Åland, utfärdad den 17 juli 1943.

Landstinget, som i ärendet fått mottaga finans- och ekonomiutskottets betänkande № 15/1947, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Stora utskottet har vid behandlingen av ärendet omfattat berörda betänkande samt föreslår därför värdsamt

att landstinget ville antaga landskapsnämndens ifrågavarande lagförslag.

Mariehamn den 6 juni 1947.

På stora utskottets vägnar:

Carl Larsson

Andersson

Närvarande i utskottet: ordföranden Carlson, ledamöterna Andersson, Arvidsson, Bengtz, Carl Holmqvist, Hjalmar Holmqvist, Jansson och Larson.